

Kyed: Man kan ikke paastaa, at det konservative Folkepartis og det radikale Partis Ordførere havde særlig Lyst til at gaa i Rette med deres Partiers Fortid i denne Sag, men paa den anden Side synes jeg heller ikke, det berettiger Socialdemokratiets Ordfører til Kritik overfor min Tale, at jeg trak Linien op for Principerne i den Anmærkning, der her skal tages Stilling til. Jeg synes heller ikke, at den Sammenligning, som den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti drog mellem denne Anmærkning her og saa Militærbevillingerne, med Rette kan drages, for naar det gælder Militærbevillingerne, staar man jo overfor en supplerende Udtalelse fra de forskellige Partier med Hensyn til deres Standpunkt, hvorimod man i det her foreliggende Tilfælde staar overfor et helt nyt Spørgsmaal. Hvis det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen vil læse min Tale, tror jeg ogsaa, han vil erkende, at der i den er tilstrækkelig Begrundelse for, at Venstre gaar imod den her foreslaaede Anmærkning.

Det ærede Medlem sagde, at dette Forslag tilsigter at skabe Beskæftigelse. Det har jeg ikke paa nogen Maade bestridt, men jeg har gjort opmærksom paa, at vi her staar overfor det samme Princip, som var nedlagt i det af den højtærede Statsminister i hans Egenskab af Erhvervsminister i 1926 fremsatte Forslag. Dette Forslags Begrundelse var ifølge den højtærede Ministers Fremsættelsestale i meget høj Grad dette at skaffe Beskæftigelse, men dette afholdt jo ingenlunde tre Partier her i denne Sal fra at vælte Ministeriet Stauning, fordi man i disse tre Partier i større eller mindre Grad var imod Tilskudsprincippet i Erhvervsminister Staunings Forslag; netop af Hensyn til de Principer, man i saa Henseende havde, og som man mente man ikke kunde give Slip paa for Konsekvensens Skyld, var det, man gik imod Forslaget, hvorefter Ministeriet Stauning maatte gaa. Den her foreslaaede Anmærkning tilsigter akkurat det samme, som hint Forslag tilsigtede, nemlig at holde Beskæftigelsen oppe ved paa kunstig Vis at opretholde et Prisniveau for en bestemt Vare eller indenfor en bestemt Erhvervsgræn. Indenfor den Erhvervsgræn, det her drejer sig om, er der jo særlig Tale om

Sæsonbeskæftigelse, men Sæsonbeskæftigelse er i Virkeligheden den daarligste Form for Beskæftigelse, fordi den i ret store Tidsrum af Aaret medfører en forøget Arbejdsløshed. Den bedste Form for Beskæftigelse er selvfølgelig den, hvorved man kan faa flere beskæftigede i de Erhverv, der kan beskæftige Arbejderne hele Aaret rundt, og ser vi paa Landbruget, maa man erkende, at de Erhvervsgræne indenfor dette, der bedst giver Helaarsbeskæftigelse for sine Arbejdere, er dem, hvor man sætter Markens Afgrøde i Forbindelse med Omsætningen i Stalden, i Forbindelse med Frembringelse af forædlede Landbrugsprodukter. Dette skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, det er kun nogle faa Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har givet mig Anledning til at fremkomme med. Jeg skal kun i denne Forbindelse tilføje, at i de Egne, hvor der ikke dyrkes Sukkerroer, er Beskæftigelsesgraden indenfor Landbruget ikke mindre end i de Egne, hvor Sukkerroerne hovedsagelig dominerer. Det vil imidlertid føre for vidt at komme ind paa hele dette Problem, ligesom det ogsaa vil føre for vidt at komme ind paa de Betragtninger, som Socialdemokratiet i og for sig ikke selv er saa bange for at gøre gældende; Socialdemokratiet er jo selv ikke saa bange for at skabe Arbejdsløshed, naar det mener, at det gælder Principper eller Konsekvenser af Principper.

Til det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse skal jeg gøre et Par enkelte Bemærkninger. Jeg forstaar udmærket godt, at det ærede Medlem ikke vilde ind i en Diskussion om de formelle Betragtninger med Hensyn til Lovgivning paa Finansloven; i saa Fald kunde han jo ogsaa let være kommet i Konflikt med sit Partis Ordfører i tidligere Dage. Derimod udtalte det ærede Medlem, at hvad Tilskudspolitikken angaar, var det konservative Folkeparti i god Overensstemmelse med Partiets Fortid. Denne Udtalelse forstaar jeg nu ikke; jeg forstaar i hvert Fald ikke, at det ærede Medlem kan fremsætte den, naar jeg tager i Betragtning en Udtalelse, som det ærede Medlem fremsatte fra denne Talerstol den 26. Oktober 1926 — det staar i Folketingstidenden Sp. 405 —, denne nemlig: